

Κ. ΣΤΕΦ. ΚΩΣΤΑΝΟΥ
ΤΟΜΙΑΚΗ 31
ΘΕΣ/ΝΙΚΗΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ
ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
4
ΜΑΡΤΙΟΥ 1956
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ΄
Αριθ. Φύλλου 145
Τιμή φύλλου δραχ. 1.50

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΙΔΕΑ

Εν εκ των πρώτων ενδιαφερόντων, τα όποια εξεδήλωσαν ο κ. Νομάρχης, αναφερόμενος εις την εκπαιδευομένην Νεολαίαν του Νομού μας, ξεκίνησαν ιδιαίτερος την προσοχήν μας.

Εργον κυρίως του Κράτους είναι η εκπαίδευσις, όχι όμως και αποκλειστικώς. Το Κράτος δαπανά χάριν του σκοπού τούτου, όσα δαπανά έκαστοτε, ανάλογως της οικονομικής καταστάσεώς του, του μεγαλυτέρου ή μικροτέρου ενδιαφέροντος των έκαστοτε Κυβερνήσεων και διαφόρων άλλων λόγων. Εξ άλλου οί εκπαιδευτικοί υπάλληλοί του, καθηγηταί και διδάσκαλοι, παρά την γλισχροτήτα της μισθοδοσίας των, παρά τον τεράστιον αριθμόν των μαθητών, τους όποιους υποχρεούνταν να μορφώσουν, έπιτελούν το έργον των κατά τρόπον ήρωϊκόν και τα αποτελέσματα των μόχθων των είναι όμολογουμένως ικανοποιητικά. Πλην ούδεις δύναται να άρνηθῆ, ότι πάρα πολλά χρειάζεται ακόμη η εκπαίδευσίς μας και ότι είναι επάναγκες να προσέρχηται και ύλικώς και ήθικώς επίκουρος ή ιδιωτική πρωτοβουλία, ή όποια συνεργαζόμενη μετά των ύπευθύνων και άρμοδιών και κατά τας γνωμοδοτήσεις αυτών διαθέτουσα την ύλικήν και ήθικήν βοήθειάν της δύναται να καταστή αξιόλογος παράγων της προόδου μας εις τον τομέα της εκπαίδευσως.

Οι καθείς μας ιδιαίτερος καταβάλλομεν κάθε προσπάθειαν και υποβαλλόμεθα εις σβρωτάτας θυσίας χάριν της μορφώσεως των ιδιικών μας παιδιών. Και είμεθα άξιέπαινοι δι' αυτά. Άλλ' έκτός αυτών, τα όποια κάνομεν οι καθείς χωριστά, χρειάζεται να συνδράμωμεν το έργον των εκπαιδευτικών μας οργανούμενοι, προς όφελος και πάλιν των παιδιών μας. Τι ήμπορούμεν να επιτύχωμεν με μίαν τοιαύτην όργάνωσιν; νομίζομεν πάρα πολλά. Ο κ. Νομάρχης έξοιψε μίαν πρώτην ιδέαν, ή όποια ξεκίνησε την γραφίδα μας, διότι τα παιδιά μας συγκινούν ιδιαίτερος, όχι μόνον διότι ή φυσική τους αυτά στοργήδωλνας συντελει πρώσ τουτο, αλλά και διότι αυτα είναι το μέλλον του Έθνους. Ως πρώτη ενέργεια, ή όποια θα αποτελέση την ά-

φορμήν και την άφετηρίαν της προτεινομένης όργάνωσεως, δύναται να είναι ή υπό έπιτροπής συνιστωμένης προχείρωσ υπό των μάλλον προθύμων εκ των έγκρίτων συμπολιτών μας προκήρυξις διαγωνισμών μεταξύ των μαθητών των Γυμνασίων και των Δημοτικών Σχολείων του Νομού μας δια την σύνταξιν των καλυτέρων έκδέσεων, βραβευομένων ήθικώς, αλλά και ύλικώς. Τα θέματα και ο τρόπος εν γενεί της διενεργείας των εν λόγω διαγωνισμών θα καθορισθούν εν συνεργασία μετά των ήγουμένων της εκπαιδεύσεως εν τη πόλει μας.

Φρονούμεν ότι το αποτέλεσμα δέν θα είναι άπλώς ικανοποιητικόν, άλλ' εκκλητικόν. Η άμιλλα, ή όποια θα άναπτύχῆ μεταξύ των μαθητών και η ζωηροτέρα έπαφή των προς το ενδιαφέρον του έξωσχολικου περιβάλλοντος, και η εύκαιρία της διακρίσεώτων εις τους όφθαλμούς όλοκλήρου της Χαλκιδικής θα άσκήσουν ευεργετικωτάτην επίδρασιν επί της προόδου των.

Η Έφημερίς μας θα άφιερώσει λίαν προθύμως και εύχαρίστως τας στήλας της χάριν της επιτυχίας πάσης σχετικής προσπαθείας δημοσιεύουσα τας βραβευθησομένας έκ θέσεις άνευ ουδεμιάς άποζημιώσεως και προβαίνουσα εν γενεί εις πάσαν έτέραν σχετικήν δημοσίευσιν έντελώς δωρεάν. Θα είναι τουτο μία καλή άρχή. Τα άλλα θα αποτελέσουν άντικείμενον μελέτης, μερίμνης και δράσεως της όργάνωσεως, ή όποια δέον να προέλθῆ εκ της άνωτέρω κινήσεως και θα είναι και πολλά και θαυμάσια.

Ο κ. Νομάρχης, του όποιου εκλέψαμεν μίαν ώραϊαν ιδέαν-άν λάβωμεν ύπ' όψει μας το ήδη εκδηλωθέν σχετικόν ενδιαφέρον-άσφαλώς θα συνδράμη δι' όλων των διαθεσίμων μέσων και της προσωπικότητός του, την προτεινομένην όργάνωσιν, ή όποια δύναται να προσδώσῆ πολύ μεγαλυτέραν της εν προκειμένω ύπολογισομένης ευρύτατα εις τους σκοπούς της και να εκτείνη την δράσιν της προς πάσαν σχετικήν κατεύθυνσιν, χωρίς, ως είναι εύνόητον, να απομακρύνηται της βασικής άποστολής της.

Πιστεύομεν ότι προθυμία θα ύπάρξῆ. Η πρωτοβουλία χρειάζεται. Ας άναληφθῆ.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΟ ΜΑΝΤΗΛΙ ΣΤΗ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

Ο κ. Ιωάννης Ζήρας, ο πασίγνωστος εκλεκτός δημοσιογράφος της Θεσσαλονίκης, όστις επί μίαν τριακονταετιαν περίπου προσέφερε πολυτίμους υπηρεσίας εις την δημοσιογραφίαν, αλλά και άλλους κλάδους του καλού λόγου λίαν επιτυχώς έχει καλλιέργησει, είχε την εύγενή καλωσύνην να μās τιμήσῃ διά της συνεργασίας άποστείλας προς την Έφημερίδα μας την κατωτέρω δημοσιευομένην λαογραφικήν μελέτην του.

Το μικρό εκείνο τετράγωνο πανάκι με τα πολλά και διάφορα χρώματα, που είτε είναι φτιαγμένο άπ' άκροιβό μετάξι, είτε άπό φτηνό κάμπον, κατέχει μιά από τις καλλίτερες θέσεις γενικά στή λαογραφία και ι διαίτερα στή Δημοτική τραγοϋδι.

Η σημερινή χρῆσι του μαντηλιου, για το καθάρισμα της μύτης, δέν ήταν άγνωστη τηνπαλιή έποχή, έθεωρείτο όμως σαν κάτι το πολύ περιττό, το μη άπαραίτητο. Τι να το έκανε ο χωριάτης του παλιου καιροϋ το μαντηλι, άφου στή χωριά οί μέν άντρες είχαν πρόχειρα για αυτή τη δουλειά τα μανίτια τους, οί δέ γυναίκες, το μεσοφούστανι τους.

Η χειρονομία αυτη των γυναικών, τότε που όλες τους οί διορφιές, ήταν άστυχητά φυλακισμένες στή πολκάκια τους, διως το έλεγαν, που έφθαναν ως το λαιμό και στή μακρυνά τους φουστάνια, που σερόνντουσαν στή χύμα ή χειρονομία λέμε αυτή, ήταν εύπρόσδεκτη από τη νεολαία, που με μάτια λαίμαργα παρακολουθοΐσαν την κίνησιν τους τουτή. Η Λαϊκή μουσα, που δέν άφίνει κανένα άπειραχο, άποθανάτησε κι' αυτό άκόμα:

Σήκωσε κόρη μ', σηκωσε το μεσοφούστανό σου, το μεσοφούστανό σου, να ιδῆ ο άμοιρος ο νεός, τον ποδοστράγαλό σου, τον ποδοστράγαλό μου...

Υπληρχαν άλλως τε έκείνη τον καιρο, τόσο άλλοι τρόποι για τη χρησιμοποίηση του μαντηλιου, που στέκονταν πιο ψηλά από το πεζότατο καθάρισμα της μύτης. Κι' άς ιδου με τώρα, πώς παισιώνει το μαντηλι, ή Μακεδ. Λαογραφία.

Πρώτα, πρώτα το μαντηλι έθεωρείτο, όταν το έδινε ή το πετοΐσε κανένas σε καμμιά κοπέλλα, ως ο καλλίτερος τρόπος εκδηλώσεως της αγάπης.

Όπως είναι γνωστόν, τα τοπικά μεγάλα πανηγύρια τον παλιό καιρο, έθεωροΐντο ως νυφοπάζαρα. Τα κοριτσια του χωριου ή και της πολιτείας άκόμη, που δε βρισκόταν στή σημερινή της εξέλιξη, περιμένα με λαχτάρα, πως να έλθῆ το πανηγύρι για να φαντάξουν στον όμαδικό χορό με τα γιορτινά τους και να βαλαγγώσουν τους νεούς, που θα είχαν έτοιμα τα μαντήλια τους, για να τα ρίξουν στην πιο όμορφη.

Και λέει ένα σχετικό δημοτικό τραγοϋδι:
Πλέξε κόρη μ' τα μαλλιά σου, [πλεξιούδες κάνετα και βάλ' άπάνου όμορφα το κλαδοτό τοιμπέρι, στο πανηγύρι για να πās, λίγο για να χορέψης και να σου ρίξουν οί νειοί άράδα τα μαντήλια...
Στα νυφοπάζαρα, το μαντηλι,

πάντα παίζει τον προτεινόμενον ρόλον και άποτελει την βάση της επιτυχίας τους. Στά νυφοπάζαρα αυτιά, ο κάθε νεός διαλέγει την κοπέλλα, που θα μοιραστή μαζί της σ' όλη του τη ζωή τις χαρές και τις λύπες, που του χρῆται ή μοίρα να περάσῃ.

Άπάνω στο χορό και την ώρα που έχορρευε μπροστά ο βαλαντωμένος νεός, συνθηδίζονταν να ρίχνῃ το μαντηλι το μεταξωτό στή πόδια της κοπέλλας που είχε ξεχωρίσει από τριόν, για να την κάμει ταίρι του. Κι' αυτό γινόταν χωρίς να διακόψη το χορό, γιατί όπως ξερούμε δολύγυρα από το χοροστάσι, βρισκονται πάντα τα κοριτσόπουλα για να καμαρώσουν τους νεούς.

Από το σημείο αυτό το πανηγύρι άποκτῆ το πιο μεγάλο ενδιαφέρον. Όλων των χωριανών τα μάτια, καρφώνονται στή κορίτσι που ξεδιάλεξεν όνειρος για να ιδουν τι θα άποκάμει, γιατί πρόπει να ειποΐμε πως το ριζίμο του μαντηλιου δε γίνεται στή κρυφά, αλλά δλοφάνερα. Τώρα αν η κοπέλλα άφηνε άδιάφορη να στήκῃ το μαντηλι στή πόδια της, αυτό σήμαινε πως δέν ήταν ελεύθερη και πως είχε δοσμένη την καρδούλα της. Αν το κλω τσοϋσε πέρα ή το πατοϋσε, αυτό ήταν σαν να έλεγε στο παλληκαρι, πως το περιφρονοϋσε. Κι' αν τέλος έσκυβε δειλά, δειλά και τώπαίρινε, τότε πια ήταν δλοφάνερο, πως τον θέλει το νεο για άντρα της, αυτόν που της έροίξε το μαντηλι.

Γύρω από το έθιμο του ριζίμου του μαντηλιου, υπάρχουν πολλά δημοτικά Μακεδονικά τραγοϋδια. Ένα δέ άπ' αυτα είναι και το πάρα κάτω:

Πέρασε ο Γιάννος κι' έροίξε [στη Ζόλια το μαντηλι, κι' εκείνη πούχε την καρδιά [σε άλλου δοσμένη από τον πόνο σπάραξε και [μόνο το κυττοϋσε.
Η μάνα της κι' ο κύρης της, [που θέλανε το Γιάννο, με τα πολλά τα πρόβατα, τα [τόσα βοσκοτόπια, το γαλαχτένιο της κορμί, της [μαύρισαν στους τσίμπους να στρέξῃ ή Ζόλια να δεχτή, [για ταίρι της το Γιάννο, που της έροίξε στα πόδια της, [το κόκκινο μαντηλι.
Έκείνη όμως ξεφυγε και τρέ- [χοντας πααίνει και πέφτει μέσα στον γκορεμό, [να παντρεφτή το Χάρο.

Το μαντηλι πάλι για την νεία κοπέλλα, εκλείνει όλες τις έλπίδες της και τα όνειρά της και με την άφωνη γλώσσα του, έρρϋθμιζει όλες τις σχέσεις της καρδιάς της.

Όταν αυτή άρχισε να φτιάνῃ τα προικιά της, ή πρώτη φροντίδα της ήταν τον καιρο έκείνον βέβαια-να κεντήσῃ το μεταξωτό μαντηλι, που θα χάριζε στον καλό της, τον άγνωστο μέχοι τη στιγμή εκείνη, όταν με το καλό θα την ζητοϋσε σε γάμο. Το μαντηλι αυτό δέν είχε κανένα σπουδαίο κέντημα. Άπλως η κόρη κεντοΐσεν άπάνω σ' αυτό ένα λουλουδάκι και τίποτα περισσότερο. Κι' αυτό θα ήταν το πρώτο δώρο, που θα έκανε στον γαμπρό, ύστερα

από το λογοδόσιμο. Το μαντηλι του γαμπρου, πουροϋσε να κεντηθῆ κι' όταν το κορίτσι ήταν δωδεκάχρονο άκόμη. Αυτό όμως δέν σημαίνει πως ήταν ανήεερο από αγάπη. Τα κορίτσι στοϋ καιροϋ εκείνου, μέγάλωναν γλήγορα στή σκέψη, στο μυαλό και στήν κρίσι.

Να τώρα ένα μακεδονικό δημοτικό τραγοϋδι που μās δίνει άναγλυφη την πρώτη λαχτάρα για την αγάπη της παιδούλας, που μόλις άνοιγε τα φτερούγια της στή ζωή.

Κέντα το κόρη μ', κέντα το, [το όμορφο μαντηλι και παρακάλα το Θεό, καλό [γαμπρό να στείλη, που ναίναι πολύ το έχει του, [μεγάλο το καζάντι ναχη άρμαθιές φλουριά, μι- [λιούνια τα κοπάδια. —Δε με μέλλει για το βιδκαί τα [πολλά φλουριά του, πιο καλά ναίναι φτωχός, φτω- [χός και τιμημένος.
Έγώ τον θέλω μάνα μου, τον [άντρα μου λεβέντη, να άγκαλιούζει τα βουνα, να [τριζίζουν να τα κώνη, με τ' άγγιγμά του ο πλατάνος, [νο σέται να λυγιέται.
"Όμορφο τον θέλω εγώ, άσίκι, [ντελμπεντέρη ναχη το μάτι του άητοϋ, του [λιουναριου καμάρι κι' όταν στα χέρια με κρατεί, [να χάνω την άνάσα...

Η χρησιμοποίηση του μαντηλιου δέν σταματάει ως εδώ, αλλά είναι συνφασμένη και με άλλα ήθη και έθιμα, που μερικά τηροϋνται ως τα σήμερα.

Ετσι στο μαντηλι, ύστερα από τη συμφωνία για την προικια και το μέτρομα του ναχτι, δηλαδή των μεριητών που παίρνει ή νύφη, στέλνει τα δώρα στή νύφη μέσα σ' ένα δίσκο. Μέσα σ' αυτα είναι άπαραίτητο να προσθέσῃ σ' ένα μαντηλι κερμεζί, λίγες σταφίδες, στραγάλια, λεμπεμπλιά που τα λένεκαλίγο ρίτσι. Και το ρίτσι είναι γνωστό πως το στέλνουν για να ρυζώσῃ ο γάμος και τις σταφίδες για να είναι γλυκειά ή ζωή του γαμπρου και της νύφης. Όσο για τη σημασία που έχουν τα στραγάλια, κανένas δέν μόρρεσε να μās τη δώση.

Άλλα και ή νύφη με κερμεζί μεταξωτό μαντηλι στρώνει το δίσκο, όταν εις άνταπόδοσι των δώρων του γαμπρου, του στέλνει τα δικά της. Κι' δπάνω, άπάνω στο δίσκο και σε μέρος καταφανές, τοποθετεί το καλλίτερο άπ' όλα τα δωρήματά της, το κεντητό μαντηλι, που μικρο ή άκόμα, όταν άρχισε να πρωτόνιωθη την αγάπη, εκέντησε για κεινον που θα έκανε ταίρι της, τον άγνωστον εκείνον, που με την φαντασία της τον έπλαθε πανόμορφο.

Άλλά ο άντίκτυπος του μαντηλιου στή Μακεδονική Λαογραφία, δέν σταματάει ως εδώ. Το μικρο αυτό τετραγωνικό πανάκι, συνδέεται και με άλλα ήθη και έθιμα, που θα τα άφηγηθοΐμε στο άλλο φύλλο της αγαπητής «Φωνής της Χαλκιδικής».

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

- Ἰδιωτῶν Δραχ. 60
Κοινοτήτων > 150
Διαφ. Ὀργανισμῶν > 150
Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικά ζήτήματα δωρεάν. Σέβαι δημοσιεύσεις, πλειστηριασμοί, ἀγγελίας κλπ. δεχ. 3 κατά στίχοι

Υπεύθυνος: Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

Τὰ χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΗΡΩΩ

Τὴν 11ην τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π.μ. τελούνται τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἠρώου τῆς κοινότητος Γοματίου.

Ἐν Γοματίῳ τῆ 23-2-1956
Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΓΙΑΓΛΗΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦμεν τὰ μέλη τοῦ Συνεταιρισμοῦ Ἀποκαταστάσεως Ἀκτινίωνων Κολλιεργητῶν Πολυγύρου εἰς πρώτην γενικὴν συνέλευσιν τὴν 11 Μαρτίου 1956 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π.μ.

- 1) Διογοδοσία τοῦ ἀπερχομένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
2) Ἐκλογή νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Φανεροῦ μειοδοτικῆς διαγωνισμοῦ κατὰ σκευῆς ἐξωτερικοῦ ὑδραγωγείου

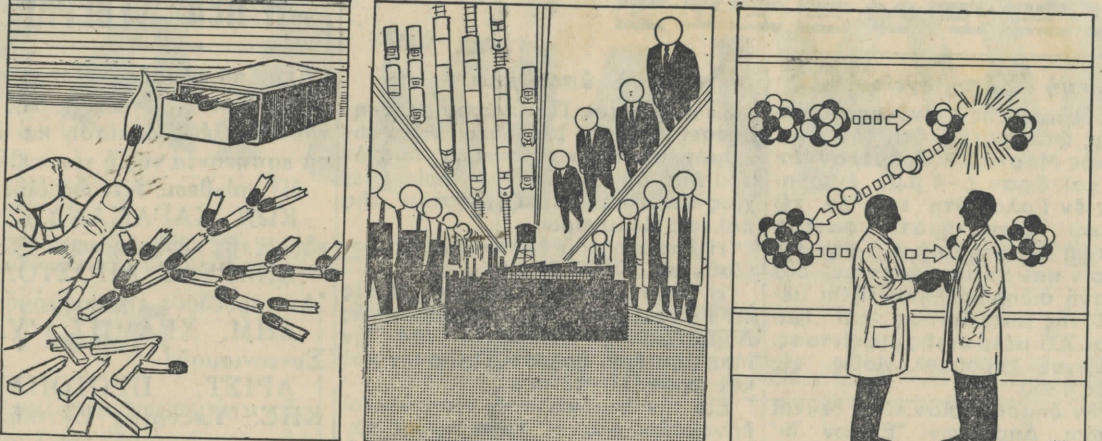
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Πετραλώνων Χαλκίδης ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 4)15)156 ἀπόφασιν τοῦ Κ.Σ. ἐγκριθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1975)15)2)1956 τοιαύτης τῆς Νομαρχίας Χαλκίδης διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς φανερόν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν ἢ ἀνάδειξις ἐργοῦ κατασκευῆς ἐξωτερικοῦ ὑδραγωγείου τῆς Κοινότητος.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Γαλατίστης διακηρύττει ὅτι, τὴν 4η τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥρα 2-4 μ.μ. ἐνεργεθῆσονται δημοπρασίαι κατασκευῆς μιάς ποτίστρας εἰς θέσιν Χιουμᾶ Λάκκων τῆς Κωμοπόλεως Γαλατίστης ὡς καὶ τὴν τοποθέτησιν 160 μέτρων σιδηροσωλήνων 3/4 τῆς Ἴντσας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Γαλατίστης διακηρύττει ὅτι, τὴν 4η τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥρα 2-4 μ.μ. ἐνεργεθῆσονται δημοπρασίαι κατασκευῆς μιάς ποτίστρας εἰς θέσιν Χιουμᾶ Λάκκων τῆς Κωμοπόλεως Γαλατίστης ὡς καὶ τὴν τοποθέτησιν 160 μέτρων σιδηροσωλήνων 3/4 τῆς Ἴντσας.

Ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος Γαλατίστης διακηρύττει ὅτι, τὴν 4η τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥρα 2-4 μ.μ. ἐνεργεθῆσονται δημοπρασίαι κατασκευῆς μιάς ποτίστρας εἰς θέσιν Χιουμᾶ Λάκκων τῆς Κωμοπόλεως Γαλατίστης ὡς καὶ τὴν τοποθέτησιν 160 μέτρων σιδηροσωλήνων 3/4 τῆς Ἴντσας.

ΔΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ — Ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ἄτομον (Σειρὰ 5η)

Η ΑΛΥΣΙΔΩΤΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ: Οἱ φυσικοὶ ἀντελήφθησαν ὅτι διὰ νὰ παράγουν χρεῖσιμον ἐνέργειαν ἐχρειάζοντο ἄλυσιδωτῆν ἀντιδράσιν. Ἴδου παράδειγμα ἄλυσιδωτῆς ἀντιδράσεως εἰς τὴν ὅποιαν αἰ κεφαλαι τῶν πυρείων ἀντιπροσωπεύουν ἄτομα οὐρανίου 235.

ΤΑ ΙΣΤΙΑ ΤΟΥ ΜΑΡΑΣΜΟΥ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ & ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑΣ

Ἐξαιρέτως κ Διευθυντά,
Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 3-2-56 ἐπιστολῆς τοῦ Καθηγουμένου Ἱεράς Μονῆς Διονυσίου, ἡ ὁποία ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπὸ χθεσινὴν χρονολογίαν φύλλον τῆς ἐγκρίτου ὕμῶν ἐφημερίδος, παρακαλοῦμεν, ὥπως, ἐν τῇ εὐσεβεῖ σὺν ἐπισημειώσῃ, δημοσιεύσῃ τὰ ἐπιόμενα:
Εἶναι εὐχάριστον διὰ τὴν Ὑπηρεσίαν, διότι ἡ ἐπιστολή εἶναι ἐνυπόγραφος, ὥστε νὰ φέρῃ καὶ εὐθύνας ὁ συντάξας ταύτην καὶ νὰ ἔχη οὕτω πᾶσαν εὐχέρεϊαν τὸ Δασαρχεῖον Πολυγύρου νὰ προασπίσῃ τὸ γόητρον καὶ τὸ κύρος τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἀπάντησις τοῦ Δασάρχου Πολυγύρου κ. Χ. ΩΛΔΟΥ

ἰσιθῶμεν οὕτως ἀντίδικον εἰς τὴν γενικωτέραν πολιτικὴν τοῦ Κράτους.
5) Ἐπεκράτησεν ἡ ἀποψις, ὅπως εἰς τὰς παρανομίας βοσκῶν συμπεριλαμβάνεται ἐκαστοτε καὶ ὁ Δασοκλήμων, ἵνα ἐπ' ἀκρατηρίῳ διαπιστωθῇ, κατὰ πόσον εὐθύνεται ὁ νον ὁ αἰγοτῆρος ἢ καὶ ὁ τυχὸν ἐνοικιάσας τὴν βοσκὴν ἰδιοκτῆτης τοῦ δάσους ἢ ἀντιπρόσωπος τοῦ τοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ μόνον εἰς τὴν τὴν εἴρηται δικάσιμον ὑπῆρχον κατηγορούμενοι καὶ Ἠγούμενοι καὶ Μοῦνοχοὶ καὶ οὐχὶ ἐκ τυχὸν ἐνστερνισμοῦ ἀπόψεων πρὸς μείωσιν τοῦ γόητρον καὶ τῆς αἴγλης τῶν Ἐκπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ Χριστιανισμοῦ.
6) Ἐὰν ἐπανεπιλημμένως ἐπεδιώξαμεν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ Συνάδελφοι τοῦ Δασαρχείου Ἀρναίας δι' ἄρθρων μας ἐν τῇ ἐγκρίτῳ ὕμῶν ἐφημερίδι τὴν διαφάτισιν τοῦ ἀγρότου καὶ τοῦ δασεργάτου καὶ τοῦ Δασοκλήμονος πρὸς ἐλαύτησιν τῆς ἀγάπης πρὸς τὸ Πράσινον καὶ τὸ Δάσος, εἶναι γνωστὸν εἰς ὑμᾶς, ὥστε νὰ μὴ παρίσταται ἀνάγκη νὰ ἐπιαναλάβωμεν τὸν περιεχόμενον τῶν ἐκλαικευμένων αὐτῶν ἀρθρίδιον.

Παλιὰς Ἱστορίαι
Ὁ ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΟΣ

ΣΤ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Τὴν παλιὰ ἐποχὴ, λίγοι ἦσαν οἱ Χαλκιδικιώτες ποὺ ξενητεύονταν σὲ μέρη μακροῦν. Ὑπῆρχε ἡ προκαταληψὶ ὅτι, ὅσοις ξενητεύονταν δὲν ξαναγύριζε «τὸν ἔρωτον οἱ ξενητὰ» ὅπως λέγαν.
Γιαυτὸ καὶ ὅλα τὰ τραγοῦδια τῶν ξενητεμένων σ' αὐτὸ τὸ μοτιβο εἶναι τονιομένα.
Ἐνας τέτοιος ξενητεμένος ἦταν καὶ ὁ Αὐγεργὸς, ὁ γυιὸς τῆς Χαΐδος ἀπ' τὰ Βραστά.
Ἐξ αἰτίας του, λέει ἡ παράδοσις, βγήκε καὶ τὸ τραγοῦδι.
«Μέσ' τὰ Βραστά Μαρούμ' σὲ γύριψαν καὶ ἡ μάννασ' δὲ σοὶ δίνει, κοίμα καὶ ἄδικο.»
Πέντε παιδιὰ Μαρούμ' σὲ γύριψαν καὶ τὰ πέντε παλληκάρια, κοίμα καὶ ἄδικο,
τὰ τέσσερα Μαρούμ' τὰ γέλασες μάρ' καὶ τῷ Βρετᾶ τὸν πῆρες, κοίμα καὶ ἄδικο.»

